

سالروز درگذشت «فردوسی چین» - اهمیت جهانی آی چینگ (شینگ) شاعر معاصر چین

در سال 1995 و در سالروز بزرگداشت فردوسی - 14 مه - Ai Qing آی چینگ (شینگ) شاعر معاصر چین که به «فردوسی چین» شهرت داشت در 86 سالگی درگذشت.

در سال 1995 و در سالروز بزرگداشت فردوسی - 14 مه - Ai Qing آی چینگ (شینگ) شاعر معاصر چین که به «فردوسی چین« شهرت داشت در 86 سالگی درگذشت. «آی چینگ« تحصیلکرده فرانسه، بیش از 50 سال همانند فردوسی شعر میهنی سرود و در این زمینه چند مجموعه شعر حماسی و نیز غزل دارد. در میان ادیبان جهان، «آی چینگ« فردوسی چین خطاب می شده است. با وجود این، وی بارها در این باره گفته بود که به گرد پای فردوسی هم که آن همه به ایران و ایرانی خدمت کرد و به زبان پارسی حیات تازه بخشید نخواهد رسید. فردوسی «پارسی« را به جایی رسانیده که این زبان به زبان «بهشتیان« تغییر شده است. فردوسی بدون چشمداشت کمر به خدمت به میهن بسته بود.

«آی شینگ« که در جریان انقلاب چین هم‌رمز مائو بود تا عضویت دفتر سیاسی حزب کمونیست چین بالا رفت ولی اجازه نداد که به او عنوان رئیس اتحادیه ادیبان چین دهند و تنها معاونت این اتحادیه را پذیرفت، اتحادیه ای که به همین لحاظ «رئیس« نداشت. «آی چینگ« با واژه «ریاست« میانه خوبی نداشت و می گفت که در جامعه، نباید واژه های رئیس و مرئوس بکار رود.

فرانسوا میتران رئیس جمهوری وقت فرانسه به خاطر اشعار میهنی «آی چینگ«، به او نشان شوالیه ادبیات داده بود. «آی چینگ« هنگام دریافت این نشان گفت که از دیدگاه او، خدمت بی دریغ به میهن و هم میهنان لذت بخشترین کار در طول حیات است. وی اضافه کرده بود که سوسیالیست بودن و وطندوستی از هم جدا نیستند. به تاکید «آی چینگ«، هر چینی باید یک میهن‌دوست واقعی باشد و از فرهنگ، رسوم و هر وجب سرزمین پدری دفاع کند و برای ترقی آن و رفاه و خوشبختی مشترک هم میهنان تلاش خستگی ناپذیر کند. با وجود این، «آی چینگ« می گفت که میهن‌دوستی نباید با تفکر برتری نژاد آمیخته شود که فرد را از خدمت یکسان به هم‌نوع و نگاه کردن به انسانها به یک چشم مانع می شود و به این ترتیب رفتار نازی های آلمان را رد می کرد.

آی که در بازگشت از فرانسه به پکن در سال 1949، سردبیر مجله ادبیات خلق شده بود در سال 1957 به دلیل گفتن این جمله که نخست چین، بعد سوسیالیسم متهم به داشتن افکار تجدید نظر طلبی شد و به سین کیانگ انتقال یافت که برایش تبعیدی مودبانه بود. وی پس از خاموش شدن آتش انقلاب فرهنگی به پکن بازگشت و بکار نوشتن ادامه داد و درعین حال شاهد پیشرفت های وطن خود شد.